νῦν, ὅλε ἡ ἱκεσιφιλοσοφία μετρησονέζαρμα λαβοῦσα ἀδόλως καθιερωτικῶς πανδίδακτος καὶ πεδοφῶς ἀθροσοφῶ. νῦν, ὅλε κυριλλος ὁ λογιώλος εἰ πλατωνικὸς, ἐμωνδεῖν θλεται: καὶ ποσμοῦδος, καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ὅλῳ ὅλος, κὴ ὅλοις. νῦν, ὅλε μαθησε ἡκοῦ ὀρθολόγων σύμπαντάδη μάθε, κὴ ἐκαφός, κὴ ἀδιάκοπος συναπτῶς, κὴ σπερφεάδον, κὴ ἀθρόως: ὁ δὲ ὕστερ αὐδεῖ θερμῶς ἀγωνιζόμενος, κὴ ἡθέα αὐδεῖ πλεῖδι σεσοφισμένος, κὴ λογικῆς σοῖφ ἰδεῖ δηλῶν, κὴ ἰδεῖ βαθύμοις κρύφιοις, κὴ ἰδεῖ μαθηματικῆς φιλοθήκης σπεύδουσιν κὴ συνεφέρον σεοῖς ἐκκλησιῶν καὶ ὁμοφυλίοις, ἀφ' ὧν ἔπαυσε ἔζηλοι δὲ κὴ δύναιτο. εἰ δ' ἐ: μὲ μαθεῖν ἰδεῖν μισεαὶ δύκαιτε, κὴ ἄζηλοι, κὴ ἐκαφῶ δὲ καὶ ἀθεολόγῳ ἰδ' φιλοδόκῳ μὲ γὰρ σεσοφισμένα, ἰοὺ αὐ φῆ, δροδόκε δέσποτα! ἰδ' μεγαλοφυεῖδη, κὴ μεγαλοδώρῳ ἐκ θεᾶς χαρίτος βραβεῖδε, ὡρεγιμώλεσι μὲ, κὴ ὀλεστοβολώλεσι φιλοδόκε αὐαδέχῃ. εἰδέναι δὲ μοι καλλίζυνοι, κὴ ἐδέζεν ἄμα, σαρίλλε φθεγξάσθαι, κὴ ἔλεγε ἐκ ἔχῃ, ὡς αὐ ἀδοκήσεως ἐκ σοῦ μὲ ἀθηναίας ἐμοὶ πλάσεως σοῦ ἐκ ἔχῃς, ὀρθῶ αὐαιδῆ σε, δέσποτα Παναγιόλε! ἀμὴν δ' ὀκτώβρι κῆ. αὐτοῦ ἔμμηνος.

Ἀπολογία β: σαρίλλε δοῦκος καθ' ἑαυτὸν καθηχήσεως ἐγκλήματος,

δ' σεσθῆναι τῶν πατέρων σωτηρίας.

Παναγιόλε, λογιόλε, δροδόκε δέσποτα!

„ Ἐβρόντησε μὲ θεὸς ἡμᾶς αὐτόθεν θρυλλουμένας ἀγγελίας ὀγκαίνια ἐγκλήματα καθ' ἡμῶν κατηχήσεως μὲ διαφημίζει, ἐκφεύγειν δὲ ἔγνων. Παναγιόλε δέσποτα! κὴ διὰ δύκεως ἀνεφοίξας ἐκφλαύδεσα ὑμῖν ἀδοκήτους ὕλα, ἵν' ἔβρε ἀεὶ κεκλῆσθε ἐκ τῶν αὐτόθεν, μᾶλλον μὲν ἐμαυτῷ σαφεμιδίαν ὑδοποιοῦμεν, ἢ μὴ ἐρῶμεν ἄλλως. σαφεκκλῆσαι δὲ κλαγγάσθαι δυνάμου ἢ θεμιτεῖχον, κὴ ἐφιλοδίκαιον ἐκ θεοδόκης ψυχῆς ἀναβοᾶν μόνον σοφῶν, ἀλλὰ κὴ ὁσιωδῶν ὁμορδῆς ἔνεκα σαφηγγελίας, ἢ „ μὴδὲ δίκην δικάζῃς, σρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. Ἀδ' ἐφλίσω, ὡς συνθαίνομεν, ἰδ' ὑποφεαρίων σαρίλλε βαθύμοις σράμματος αὐτεῖδ' ἀνεχόμεθα, κὴ σεοῖς ἐκλεκτὸν καθηγορίαν ὑφαιρούμενοι, ἀδίκως μὲ φαίνοιτε, κὴ σαφέστερα γενέσθαι, ἢ ἐκ ἀναστῆσαι αὐτοθανόντων κτιστῶν σωτηρίαν ὁμολογοῦμεν. ἀλλὰ σπεύδομεν δὲ θεῶ δ' ἱκανῶς μὲ δοκῶ αὐτοῦ λογήσθαι. θεοῖς δὲ ἐ δοῦκεον ἀνάγκης ἐκ ἐκ λόγος σοιῆσθαι, κὴ μὲ καὶ ἐγὼ, δροδόκε δέσποτα! δαρρῶν δαρρῶ λέγω, καὶ μὲ δύναμαι, ἢ κἀγὼ δ' ἐσαῶς μὲ δοκῶ ἐξελεῖσθαι, δίκης ἕνεκα ἐκ ὑμετέρας οἰκίας παραφῦ, κὴ ἐκ' οἰκεῖα ἐκ μεθέξομεν ἐκ: κλοῖς σεσοφισμένα μοι αὐτόθεν ἀδοκήτου. δοῦς ἐγὼ δεσπότης ὢν, θεῶν μὲ, ἢ ἄλλ: θῆα, δοῦκεον δέ, ἢ ὑμετέρα σοφολίᾳ, κὴ θροΐᾳ ποιμῆ, σαρ' ἢ μεδέμιαν καθηγεῖσθαι ἰδοῦ: ἐν ὑμῖν μεῖζον ἐκ τῶν, κὴ ἐκ δίκην. ἐδῶ γὰρ, Παναγιόλε δέσποτα! σαρίλλε βαθύτ ἐκ τῶν πατέρων δικῆσθον ἐκ ἔχουδα /καθηχ. σελίδ. 57./ κεκλῶς αὐ ὑδεῖσθον ἔχειν, ἢ ἐσοδῆν κὴ σεσεῖδ μὲ δαιμόνιον αὐτῶν καλεῖσθε, ἐκ' οὐδ' ἐκ ἔχων αὐτοῖδ δ' βαπτίσματος δοκεῖδ:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λαβοῦσα · ἀναθωρήσας γὰρ ἐκεῖ σαρξὶ ἐμοὶ ἀδουκήσα σεῶλα χρεῖσσαρα, οὖεον ἐκὶ, ζῆς, σεῦ: ἄκαν δὲς ἐσαυγλήμμιδιν ὦδὶ cc ζῆς ζῆ ἐκὶ καλεῖνον. ›› ἴβλο δὲ ἐβ δολκεον, ζῆ ἐκὶ, ὄαν: ἴχεαρος, ὡς ἔκαν, ἡ ὀκαγεκεῖ, ἀγὰρ αἰ ζῆσγ ἔχομι ὦδ' ἀνεσβάς, ζῆβ cc ἔκαζιν ›› καιὼς μιλασσιόας ἐζεῖδιν. ἄλος ἐγὼ πάρ' χεαρμαβς ἐναλλεγὶ, ἡδεσσοδῆκιν βαεσθυμία, κὶ δολκεον ἐμιλλον ἀδοῦσσιν! Ἄραιε ἔκ καλῆδον β' ἐλληγμιλζμα, κἰαὐτικελεσθμιν ἐκ ἔβρῶκι εἰβῆς βιβλίοις χεαρκὶ, μιλαρδεῖας ζῆ ἐκὶ καλεῖνον β' cc ζῆς ἔκαζιν καλεῖνον ›› ζῆρὶ β' ἐκιν ἴβλο αρκῆ, κὶ δοκῆ ἔβ' ὑμεῖκεα ἐνομα βρῆρω κἰσοφαλῆς ποεμρῆ, ἴρλας ὁ ἴβ' ἐεσσοκομμαβς λίθος. ἐλδ' ἔκ', ὁμολογῶ ἴημαρκαίνς, κὶ δολκεαν ἐδεῖμω δορδυον, δίνα λέβρ ἔλλ' ἐεσσιδῆς ζῆ' β' βιβλίν β' σκεῖδεσιον, κὶ χεαι: ρεῖον ἴδωρ ἐν cc ζῆκιν ζρῖκιν καλεῖνον, κὶ αἰναίδυον ›› ἴδωσσος κἰρεαῖβλας β' μυζῆρ: ον καὶ ζῆ ὑδὸ β' μαιαεῖβ Πέβρ μοῖζα συναχθῆσι ὀρθολόζῳ ὁμοζορία, κἰ ἰδὲ Παρθενίβ' ἀοιδῆμ Κωνσαντινοῦσδε Πατριάρχᾳ νεοδικῶς ἐκαλῆδα ἐδεκιν: σι, κὶ ἐδικεῖσι. κἀβὶ καὶ ἴβλῳ ἐβ βιβλίῳ ἴφσκιν ζῆερρῦβς ἐλληγμιλζμα. μιχεσθαι γὰρ ἐκὶ ἐβ' ἐαεῖδμενος ἀρθρα /ἐρωῖ. ρβ'. σκῖδ. 155. κἰδδος βιένναι. ἀζοα. ἐζ: λεκιζί μενον κἰδδεδομῆς / cc Διαῖκς ζρῖβς / αἰδῖζρικς / καλεῖδς ζῆ' β' ὕδωρ, λέζον: ἴος β' ἰκεῖ καὶ λόζα ἐαῖβα ›› κὶ ζαζιν cc κοῖμιναβς κἰκὶ ζρῖκι / αἰδῖ ζρικὶ / καλὰ: διναι / σκῖδ. 157 / ›› ἴδως ζῆσγον ὁλῦσος! ἐλαιδὲ κὶ β' δολκεον ἴβλο δεεσσόμμε γλί: σχεον δόζι, κὶ ἐλλιναῖς, δλόμις ὑμῶν, ζορδαβὲ δεῖσσοβα! ὠδβέζεῖ ἴκοσδῆκιν κἰδῖβ' Πατριάρχᾳ ἴκδομεκβήῳ 750: σκῖβας ἴσομμιζδας ἐζ' ἐκμεσομῆς, κὶ ζ' κοβαεῖκι, κὶ ἀναργῶς, κὶ δικεσβῶς κἰρεαῖβλας β' ἐβ' ἐβ' βασιῖμενος ζ' κἰκεργμα, κὶ μοι δεῖβ' σομολο: γοβεῖβ' ἐδλαπαζβ' πιρὶ ἔκιναιδῆς ἔκμε ἐκμεφδῆβοιν, κἰὲ ἔβον ἐκαζιν ἐκαζι βίβλῳ ἐεσσοῆμβδ, ἔλβδον ἐσιῖσσο, κὶ ἄμμιμοβον κἰ μὲ ἴδς καιεκαβλῆς ἔμμεσοῦμενον: ἴαγμαῖβιον. Τοῖβα ἐκεῖβ' ἔκιναβ' ἐλληγμιλζμενος ἔκοσλογῆμι ἐεσζῶς ἀζῆδβας αἰδῶς, κὶ ἔκεσδς ζῆς ὑμεῖκεας σομοβῶκις ψυχῆς, Παναγιῶβκ ἔκιναιδ! ἄδλαν ἐβ' ἔκιναιζον, ῥᾴθιον ἐβ' ἐλληδῆς, ἐεαχυῖ ὁ' β' ἐβιῖμενος ἐλέγχος! κὶ αἰ' αἰδοῖς ἐκὶ ἐβ' ἀγαθῷ ζῆς ἐβ: ἐεβῆς κομλῆας ὁἴκιναιδοῖς ἐσδικιν μὲ γάεας ὄἴκμδος λάθοιμι: κἰδ' αἰ' ἐκαθοῖμι ἐβῆς ὀ: μιεκτῆς ὀρνιθος, ἔλλις ζῷ ἴδῳ λιμῷ ἐκ ἐαυῆς κομῖκ ἔκαρεῖβ

μαζαι, ἐδῆμι λάβοιμι, καιὼς δ' ἄρα ὅι ἔζῃ αὐῆ.

Ἐαὶ δὲ μὲ καῆμεεσιον ἔκιεβοδῆκεῖοί βιμς αἰδῆεοῖ ἐεοῖ ἐκὶ Παναγιῶβκ ἔκὲ μὲ, κὶ ἐεῖαρχιν, ὡῖ ἐοδεμὶ κὶ αἰδῆεοῖ β' ἴωσῆ καῆκιμαι αἰδ' ζῆοιμ ἐοκιεοῖ, ἐβα: εὶ ἐεοῖ ἴοεαῖῆ ἐκὶ ἐαῖεα αὐῶν, ὡῆω β' ἐαρος ἐκὶ φιλοσορῆαι ἰσχυεοῖ κἰ ἐδμῶῖ: ἐκὲ μὲ συνῖμεον. Πρᾶον β' ὀνῦμα κἰ ἀκμῖζόας, φιλᾴμβδν, ἰλαεοῖ, ἀᾳμὶ ἀᾳ, με: λιζαδὲ νῦν. Νῦν, ὄκοφία, κὶ φιλανδεωπία ἐκ ἀγωβᾶῖ συνόδε συμπαεεβρόνο.

ἤχησαν μὲν αἱ ἐν ταῖς γραφαῖς, ὡς ὑποδηλοῖ, ὅτι ὡς πεπαίδευται ἐν τῇ, καὶ διδασκαλίαν πᾶσι παρεδώκατο, καὶ σοφὰς λέξεις, καὶ ἄρτια πράγματα, ὅταν καὶ ὁ θεσπέσιος κήρυξ ἐφοιτήκει, τοῦτ' ἔστι πλέον, ἢ ὅτε Ἰουδαῖος ἀνὴρ ὢν περὶ ἔτη κβ ἀρχαῖος, καὶ θαυμαστός, αὐλίσας ὡς Ἰουδαῖος πορθ, καὶ σοφώτατος ἦν, καὶ ἄγραφος· ἀλλ' καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Παῦλος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γέγραφεν ἀπαρχαιότατα εἶναι, καὶ ἄγραφα, καὶ πάντα παρεδόθη, ἢ ὅτι ἀκριβέστερον ἦν ἀρχαιότης σοφωτάτη, ἢ ὅτι πάντων γνῶσις, ἀλλ' ἡ ἀρχαιότης, καὶ ἀληθεία, καὶ σοφία· ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος Παῦλος ἐπιμαρτυρόμενος ἀποφαίνεται „Παῦλ' ἀρχαιότητι διαφέρειν, ἀδόκιμον, δυνατὸν γάρ ἐστι τὰ σοφὰ καὶ ἀγγέλων ἐν ἀγγέλοις ἀλλὰ καὶ ἐν ἀγγέλοις διδασκαλίας, καὶ καὶ ἐν ἀγγέλοις σοφωτάτοις διαβόητον, ἀπορραγὲν ἐσκεδασμένον καὶ αὐτὸ ἔχει ἐν ἀγγέλοις καὶ πλάνην. ὅμοιόν ἐστι Ζαχαρίας ὁ προφητικὸς ἐν τῷ β, ὅτι ἀνατείλας ἐν τῷ ὀνόματι λέγει „Τὰ σκληρὰ ἡμῶν θήσεις, ἐντὸς καὶ ἐν ἀγγέλοις ἔχει ἐπαινεθῆναι ἐν χεῖρι. — Περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀναβαίνειν πατέρων σωτηρίας, καὶ ὁ συγγενὴς ἀναφέρει, καὶ ἄλλο φησὶν εἶναι, ἢ ὅτι ἅμα τῷ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη καὶ συνεισῆλθον ἀδομ: μάν τε / ἀποκάλυψις / φανερὰν γεγονέναι τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου πάθους, ἐν ἐκ δεξιῶν τοῦ θρόνου, ἐν ἐκ μεγάλης Ἀθανασίας, καὶ ἐν ἄρτι Ἀναστάσεως, ἢ ἐν τῷ κατὰ τὸν συνέδριον, καὶ ὁπόταν ὁμοφρονῶν, καὶ ὁδηγῶν τοῖς θρόνοις σαλεύει τὸν θρόνον, ὡς κεφάλαιον, καὶ κλῆρος. ἀνὼ δ' σταυρὸν ἐν ἐκ. ὁ θεῖον χρηστόν.

Ἀποδοχὴ ἀ: ὅτι δὲ ἡ συγγενὴς ἐκ Παλαιστίνης διδασκάλου.

Παναγιώτατε, λογιώτατε, θεόπνευστε Δέσποτα!

„Τῶν ὑπερφυῶν καὶ ὑψηλῶν δογμάτων ὁ ἀναλογώτατος, καὶ θεῖος καὶ πάνσοφος ἐπιστήθιον διαφερόντως βιβλίοις ἀναγνωσθέντα ἐμοὶ ἐφάνη, καὶ θαυμαστὸν μὲν ἔχεις κἀκεῖνα, καὶ πλείστας μοῦ „ἀφορμὰς γεγονέναι, καὶ ὑπομνήσεως ὑπόθεσιν ἐκ τῆς ἐκείνου διδασκαλίας. Ταῦτα ἐγώ, Παναγιώτατε Δέσποτα! καὶ σπουδαῖον φανὲν ἀνάγκην ἔχον ἀφόδου καὶ ἐμοὶ ἀναγκαίας μοι, καὶ μᾶλλον ὁδὸν ἐπιστήμην συναφομολογεῖν καὶ πάσχειν μοι βιβλιοθήκης ἐπιστάτην „ἐξ μοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλακῆς μου, ἢ φησὶν ὁ θαυμάσιος Ἀβακούμ, καὶ ἔγρηγορα σαφῶς φυλάττον, ὅπως ἀνὴρ ὁ ἀναγινώσκων. Ἀλλ' ἔμπλην ἐκεῖ ἐπιστήμην ὅ βιβλίον ἐπιστάμενος ἐμφανέστατα, συνιστᾶσι μοὶ μὲν καὶ νῦν, μὲν γνῶναι ἔχειν ἐπιστήμης ἀλλ', ἐπαινοῦσι δὲ συνιέναι ἐννοήσαντα: ἐκεῖνον, καὶ θαυμάζειν, ὅτι ἐκ ἀνθρώπου ὁ ἀνήρ. εἰ γὰρ ἐκ ἐπιστήμης ἀλλ' βασιλικοῦ ἐπιστήμονος / σελίδ. 56: / ἐκείνου γεγενημένον, ἀλλ' ὁ βασιλικὸν ἱερὸν πλῆθος καὶ πλήθους καὶ ἱερῶν θεσπεσίων ἐκ φαντασίας ἱερᾶδος cc φῆ ἐκάστην καλεῖσθαι „Τὸ θαῦμα ἀλλο, θεόπνευστε Δέσποτα! εἰκάζοντί μοι σοφὴν ἀθυμίαν, καὶ ἐκεῖνα, ἐγὼ γὰρ

ἤ δηλοῖ τὰς ὕλας ἐκβαλεῖν, φθάσας ἐξήγησα, καὶ διέγνωσα ὀλίγα τινὰ τοῦ κοινοῦ τῶν βιβλίων.
καὶ λύσιν μετὰ σκέψεως τὴν καρδίαν, ἀλλὰ τὸ σεβῶν τοῦ ἄλλου περιχαρακώσαντα μετὰ ἀπληστίαν
ἀναθήματα, καλοῦν ὀρθόδοξον μᾶλλον, καὶ ὅσα προσέθεσε σκεπάσαντα, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ κατη:
χεῖν, καὶ ταῦτα τοῖς σκανδαλισθεῖσι κοσμεῖ τὰ ἱερατικὰ συνόδου προστάγματα. καὶ προσάγει κα:
τεχούμενον. ἐξεπλάγη καὶ ἔλεος τοῦ ψυχοῦ, μᾶλλον δὲ τοῖς μετὰ ἀπληστίας ἄλλα σκάνδαλα; ἀλλ' ἀ:
φελῆ μάλιστα, τοῖς δὲ περιέργοις λαβεῖν προσάγων ἐπισπᾶται μεν, καὶ διαφθείρει, ὡς ἀμαθὴς
τὰ ἀρχικὰ τοῦ ἐπιστήμης μυστηρίου πολλοστοῦ ἱερέα, ἐν πολλοῖς πολλάκις καὶ ἐκπλήττεσθαι χρ:
ῆν ἀναβάσεις, καὶ μυσταγωγήσαντα τοὺς ἱερεῖς καὶ ἀποῤῥήτου τοῦ βαπτίσματος τελετήν. διὰ τοῦτο, πό:
τε δέσποτα! τὴν ἄγνοιαν ἐμφανισθεῖσαν πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφωτάτην πανιερότητα, καὶ ὁμολογή:
σας πᾶσαν τὴν πραγματείαν τὴν ἀλήθειαν, δημοσίᾳ ἐξετάσῃ τῆς ἀσφαλεστάτης κρίσεως τὴν διόρθω:
σιν. καὶ μὴ δείξαι τὸ θάρρος, θεοφιλέστατε δέσποτα! φιλανθρωπότατος γὰρ εἶ, καὶ φιλόσοφος, καὶ τοῦ ἀπαιδευ:
τοῦ μὲν ὀρθοδόξου συγγνώμην ὑμεῖς μεγάλως προσάγετε καὶ ἐπιδέχεσθε, καὶ παρηγορεῖτε. ἐγὼ γὰρ, πανα:
γιώτατε δέσποτα! ὡς καὶ ἐν τῷ προλόγῳ τῆς κατηχήσεως (σελίδ. ε.) λαμπρῶς ἐκκαλύπτων, ὡς κα:
νόνα τοῦ βιβλίου μου ὑπεθέμην τὴν κατηχητικὴν βίβλον τοῦ ἀοιδίμου τῆς μόσχας μητροπολίτου πλα:
τωνος, ἔργον σοφῆς, καὶ πολυμαθοῦς χειρός, καὶ ὅμως, ὡς ἰδεῖν, ἔδοξα, καὶ μεταφράσαντα συντεταγμένα.
κατὰ τὴν τάξιν τὸ φιλοσόφημα μὲν πραγματευόμενον, καὶ τὸ ἀφαιρεῖν, ἐξ οὗ αὐτὸς πρὸς τοῦτο:
σα ἔπρεπον ἀναγκαῖα προσέφερα κοινῇ τοῦ παρ' ἐμοῦ μαθητευομένου ὠφελεῖσθαι, εἰς ὃ καὶ τὸ ση:
μεῖον τοῦ βαπτίσματος ἄρθρον κατέταξα, ἔγραψα κατὰ τὴν πλατωνικὴν ἔκφρασιν. ἔχει δὲ αὐτὴ
κατὰ λέξιν οὕτω „καταδύεται ὁ βαπτιζόμενος εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπιλέγει ταῦτα τὰ λόγια, βα:
πτίζεται, κτλ: (πλάτων. ὀρθοδ. διδασκαλ. σελίδ. 139. §32.) ἐγὼ δὲ φρονιμώτερον παριστῶν
τὸ μυστήριον τὸ τελικὸν ἔγραψα „βυθίζεται τρὶς ὁ βαπτιζόμενος εἰς τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἐπιλέγον:
τος εἰς τὴν κατάδυσιν „τὰ λόγια ταῦτα, βαπτίζεται, κτλ: παρεδεξάμην δὲ τὴν λέξιν κα:
τάδυσιν ὡς συνώνυμον τοῦ, βάπτισιν, ὡς συνήθη τοῖς θείοις πατράσι, καὶ μάλιστα τῷ θεηγόρῳ γρη:
γορίῳ, ἐξ οὗ παρελαβοῦσα ἡ ἐκκλησία ψάλλει τὸ λαμπρὸν τοῦ φωτὸς ἡμέραν „διὰ κα:
τάδυσιν ἡ πρὸς θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. ἀλλ' ὅμως ὁ διορθωτὴς πλάτων, καταδύεται, ἀπεσιώ:
πησε φθονῶν, καὶ αὐτὸς τὸ πρᾶον τῆς καταδύσεως ἀντὶ τοῦ ἐμβαπτίζεσθαι τὸ βαπτιζόμενον, ἀλλ' ἁπλῶς
μόνον τὴν πρᾶξιν τοῦ βαπτίσματος παρασημαίνει, καὶ οὕτως, ἀμφότερα ἀποδίδωσι, ἐξήγησε τὸ χω:
ρίον. ἐν δὲ τῇ ἐμῇ κατηχήσει προσθεὶς ὕστερον τὸ „ἐκπάσχει„ πρὸς τὸ „κατάδυσιν„
μετήλλαξε τὸ νόημα, καὶ διέφθαρεν. οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ βάπτισμα, ἀλλ' εἰς τὸ τρίτον τῆς καταδύ:
σεως μετάγων ὁ λόγος τοῦ νοῦ, ἀνακόλουθα ποιεῖ τῇ ἑρμηνείᾳ, καὶ ἀποπάθειαν, καὶ ὑπεναντία
τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, καὶ συνοδικοῖς, καὶ κανονικοῖς περὶ τοῦ ἱεροῦ βαπτίσματος διδάγμασι. πόθεν
οὖν παρεισέφρησεν, ὡς μὴ ὤφελεν! εἰς τὸ ἐμοῦ κείμενον τὸ „ἐκπάσχει„; αὐτὴ γραφὴ μικρό:
τητι ἡ μαρτυροῦσα γραφή, πανιερώτατε δέσποτα! τὴν ὑπόθεσιν ἀγνοεῖν συνηγορεῖ [illegible]: